

„Отъ животъ звѣри юнакъ лишиха;
 „Тѣжка му глава на коль забиха!
 „За чудо нежъ въ Руси донасятъ,
 „Метхату добра страхомъ принасятъ;
 „Скжпый си ловъ нему да кажатъ,
 „Ускошка слава да му обадятъ . . . —
 „—Слава ти, момко, прѣхвала,
 „Халаль си майка сына сисала — “
 „Голѣмо и мало пѣяше,
 „Глава да види тичяше. —
 „Вѣчна ти память, юноше бодрый,
 „Поборниче силный, герой народный;
 „Подвиги ще ти потомци славятъ;
 „Съ вѣнци нетленни ще ги украсявать! . . . —

Наше щеніе ся извърши,
 Кат' ни жялно наскърби:
 Момакъ пѣсень си довърши; —
 Близо до насъ наближи
 Наша дружба разбудена,
 Бързо сякой ся разстава;
 Отъ стражари извѣстена,
 Непокойно поразшява.
 Малко ми ся оплашихме:
 Отъ момка ся научихме:
 Глѣдахме се криво-криво, —
 Че дружина была близо,
 Нъ отъ войска прислѣдвана,
 Силно тя ся разбързила;
 Да избѣгне сполучила: